

РЕШЕНИЕ

№ 22295

гр. София, 05.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5393** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН)

Образувано е по касационна жалба от К. Д. К., чрез адв. А. Д. М., срещу решение № 1382 от 20.03.2024г. по НАХД № 5850/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 130-ти състав.

В касационната жалба за развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт като постановен в нарушение на закона, на процесуалните правила, необоснованост и в противоречие с доказателствата, фактите и обстоятелствата по делото. Сочат се допуснати при съставяне АУАН и НП съществени нарушения на процесуалните правила, а именно: липсата на посочване на точна дата на извършване на нарушението, което според касатора препятства правото му на защита и което оплакване съдът не е взел предвид при постановяване на решението. Твърди се в жалбата, че касаторът не е бил в състояние да разбере какво е нарушението, което се твърди, че е извършил, тъй като няма идентичност при описаните фактическите обстоятелства и правната квалификация на нарушението. Сочи се, че съдът при постановяване на решението не е съобразил, че вземането на решението относно разделяне на обществената поръчка от страна на министъра е пряко обвързано от предхождащото обсъждане и вземане на решение от страна на

други отговорни лица и колективни органи. Касаторът поддържа тезата, че нито е съгласувал, нито е взел решение, а единствено е утвърдил единен поименен списък на обектите за строителство и строителни услуги на МО за 2020 г., а реалното разделяне на поръчката е иницирано от зам.командира на военновъздушните сили бригаден генерал П. М.. Твърди се в жалбата, че от свидетелските показания на св. В., дадени пред районния съд се установява, че от компетентността на Програмния съвет към Министерство на отбраната е да извършва промяна в списъка на обществените поръчки и конкретно създаване на нова обществена поръчка, като наименованието на единия обект и включването на новия обект са предложения, направени от командира на В. и главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“, директора на дирекция „Планиране, програмиране и бюджет към МО, които предложения са дадени на министъра на отбраната единствено за утвърждаване. Според касатора след утвърждаване на Единен поименен списък на обектите за строителство и строителни услуги на МО за 2020 г. са създадени нови обособени позиции, и не е налице разделяне на обществената поръчка, както е приел наказващия орган. Позовава се на писмо с рег. № 30-22-48/14.07.2022 г. на командването на В., с което са дадени подробни разяснения относно нуждите от съгласуване на проектирането и изпълнението на местостоянка с проекта за мобилен хангар, което от своя страна е довело до необходимостта от разделянето на двата обекта. Изложени са доводи, че районният съд не е взел предвид показанията на св. Е. П., която е обяснила, че въпросът за законосъобразността на обществените поръчки се разглежда от правна дирекция, а не от министъра на отбраната, както и че потребността от обособяването на две поръчки е възникнала инцидентно. Излага оплаквания, че първоинстанционният съд не е коментирал наличните по делото писмени доказателства и конкретно предварително взетите решения от заместник-министъра на отбраната и изготвените от него докладни до министъра на отбраната. Твърди, че съдът не е съобразил обстоятелството, че и двете поръчки са сключени с различни изпълнители, тъй като е невъзможно за толкова голям обект поръчката да бъде изпълнена от един изпълнител и при положение, че обектите са с различна степен на трудност и при изпълнението им са необходими различни технологични изисквания. Поддържа, че липсват данни за извършени други нарушения от лицето, както и че мотивите в случая не са корисни, не е налице вредоносен резултат, а степента на общественоопасните последици е изключително ниска и в случая районният съд е следвало да съобрази, че са налице предпоставките на чл.28 от ЗАНН, а именно да се приеме, че се касае за маловажен случай, за който лицето е трябвало да бъде само предупредено, че при последващо нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на предупреждението, за друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Моли жалбата да бъде уважена, а решението на Софийски районен съд да бъде отменено. Претендира разноски.

В съдебно заседание касаторът – К. Д. К., редовно призован, се представлява от адв. М., който излага становище за незаконосъобразност, неправилност и необоснованост на първоинстанционното решение. Поддържа тезата, че преработката на поръчката е извършена по инициатива на ръководството на В., представлявано от командира, на основание взето решение от колективния орган Програмен съвет към Министерство на отбраната, поради което не може да се ангажира за това личната отговорност на министъра.

Ответникът – Директор на агенция за Държавна финансова инспекция, редовно призован, се представлява от юрк. Я., която моли решението на Софийски районен съд да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. Претендира разности. Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за правилност на обжалваното решение.

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

От фактическа страна районният е приел, че във връзка с извършена финансова инспекция на Министерство на отбраната, възложена на основание чл. 10, ал. 1, т. 3 и чл. 5, ал. 1, т. 1 от Закона за държавната финансова инспекция със Заповед № ФК-10-1271/21.10.2021 г. на директора на АДФИ, е установено, че в периода 24.11.2020 г. -17.12.2020 г. К. Д. К. – министър на отбраната е разделил на части обществена поръчка за проектиране и изпълнение на строително-монтажни работи (СМР) на летище „К.“, като по реда на чл. 20, ал. 6 ЗОП е сключил два отделни договора на обща стойност 19 359 692,16 лева с ДДС : договор № ВИ-06-47 от 24.11.2020 г., сключен с „Джи Пи Груп“ АД, с предмет - Проектиране и изпълнение на строително-монтажни работи на обект: „1551/ПР – Пътеки за рулиране за транспортни самолети - К.“ на стойност 9 663 392,16 лева с ДДС и договор № ВИ-06-92 от 17.12.2020г., сключен с „Лирекс- БГ“ ООД, с предмет – Проектиране и изпълнение на строително –монтажни работи на обект: „1551/МС – Местостоянка за транспортни самолети - К.“ на стойност 9 696 300, 00 лева с ДДС.

Тъй като след разделяне на обществената поръчка на две отделни поръчки, стойността на договорите за СМР е спаднала под прага чл. 20, ал. 1, т. 4 ЗОП, което е дало възможност да се приложи ред за възлагане за по-ниски стойности, в случая за директното им възлагане, вместо публична процедура, на 02.03.2022 г. Г. К. Т. – главен финансов инспектор в АДФИ, съставил АУАН № 11-01-789 от 04.10.2022 г. срещу К. Д. К., в качеството му на министър на отбраната и и публичен възложител по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 4 Закона за обществените поръчки (ЗОП), с който повдигнал административнонаказателно обвинение за нарушение на чл. 21, ал. 15 ЗОП. Въз основа на АУАН било издадено обжалваното пред районния съд НП, с което на касатора на основание чл. 247, ал. 1 във вр. с чл. 261, ал. 2 ЗОП е наложено административно наказание глоба в размер на 10 000 лева.

От правна страна решаващият съд е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП, са издадени от териториално и материално компетентни органи, в изпълнение на делегираните им правомощия по закон (чл. 261, ал. 1 и ал. 2 от ЗОП), в кръга на техните функции и по предвидения в закона ред и форма, както и в сроковете по чл. 34 ЗАНН, във вр. с чл. 261, ал.1 от ЗОП. Приел е, че е налице пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП, в което са очертани времето, мястото, механизма на твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които същото е намерило проявление в обективната действителност. Съдът не е констатирал допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени по тежест нарушения на

процесуалните правила, които да са довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице до степен да не може да разбере за какво точно административно нарушение е санкционирано и да организира защитата си.

Намерил за правилно приложен материалния закон, доколкото по делото се установява, че К. К. в качеството си на министър на отбраната в нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 15 ЗОП е разделил обществена поръчка „1551/ПР, МС-Пътеки за рулиране и местостоянки за транспортни самолети - К.“ на две поръчки с наименование: „1551/МС- Местостоянка за транспортни самолети - К.“, на стойност 10 000 000,00 лв., с възложител МО и „1551/ПР, МС – Пътеки за рулиране на транспортни самолети - К.“, на стойност 10 000 000,00 лв., с възложител МО, и в резултат на което по реда на директното възлагане е сключил два договора за СМР с „Джи Пи Груп“ АД на стойност 9 663 392,16 лева с ДДС и с „Лирекс- БГ“ ООД, на стойност 9 696 300, 00 лева с ДДС.

След правен анализ на относимите разпоредби и на събраните по делото доказателства, районният съд е намерил за правилен извода в санкционния акт, че К. Д. К. в качеството си на министър на отбраната и възложител на обществени поръчки по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 4 ЗОП е нарушил разпоредбата на чл. 21, ал. 15 ЗОП, която въвежда забрана за разделяне на обществени поръчки на части с цел прилагане на ред за възлагане на по-ниски стойности. Посочил е, че общата стойност на двата договора, сключени за изпълнение на поръчките в размер на 19 359 692,16 лева с ДДС, попада в стойностния праг по чл. 20, ал. 1, т. 4, буква“е“ ЗОП, при който процедурите по чл. 18, ал. 1, т. 1-11 ЗОП се прилагат, когато публичните възложители възлагат поръчки в областта на отбраната и сигурността с прогнозна стойност по-голяма или равна на 10 000 000 лева без ДДС за строителство за специфични цели или за чувствително строителство. Изложил е мотиви, защо не е приложима хипотезата на чл. 21, ал. 16, т. 1 ЗОП, както и че е налице систематична свързаност между предмета на двете обществени поръчки. Обосновал е извод, че обществената поръчка е разделена с цел да се приложи ред за възлагане на обществената поръчка за по-ниски стойности.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Фактичката обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени и гласни доказателства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правно-релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. Правилно са изяснени фактите по делото, които се възприемат и от касационната инстанция, въз основа на които се установява и доказва нарушение на чл. 21, ал. 15 ЗОП.

Касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон.

Настоящият съдебен състав напълно споделя изводите на районния съд и на основание чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК препраща към мотивите на това решение, като следва да допълни следното:

Министерство на отбраната е юридическо лице на бюджетна издръжка, което е организирано в административни звена и подразделения, които подпомагат министъра на

отбраната - чл. 77, ал. Закона за отбраната и въоръжените сили (ЗОВС).

Безспорно е че при така организираната дейност на министерство на отбраната по силата на чл. 5, ал. 2, т. 4 от Закона обществените поръчки министърът на отбраната е публичен възложител на обществените поръчки, които се обявяват от министерството.

Видно от представеното и прието като доказателство по делото писмо с рег.№ 400-2050/16.03.2020 г. командирът на Военновъздушните сили е уведомил главния директор на главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“ и директора на дирекция „Планиране, програмиране и бюджет“ към МО, че във връзка с придобиването на нов тип боен самолет от В. и с цел провеждане и осигуряване на летателна дейност със самолет F-16 и носене на бойно дежурство с него, на летище „Г. И.“ следва да се изградят и реновират значителен брой инфраструктурни обекти и съоръжения, и тъй като се предполага, че летището следва да бъде затворено за продължителен период от време и в тази връзка подготовката на летателния състав на друг самолет Миг-29 трябва да се провежда от друго летище, се налага да са направи предложение за откриване на нова позиция в Единния поименен списък на обектите за строителство и строителни услуги на МО и Българската армия – месец март 2020 г. Предложението на командира на В. е в Единния списък на обектите за строителство на Министерство на отбраната и Българската армия да се включи обект: „1551/ПР, МС- Пътеки за рулиране и местостоянки за транспортни самолети – К., за възлагане чрез ГДИО, като финансовата стойност на обекта да е в размер 20 000 000,00 лв., осигурени от Централния бюджет.

В тази връзка заместник-министърът на отбраната е уведомил министъра на отбраната, че съгласно писмо с рег. № 400-2050/16.03.2020 г. от командира на В. и взето решение на Програмния съвет по т.1 от дневния ред, следва да се извърши промяна в Единния поименен списък на обектите за строителство и строителни услуги на МО и да се включи нов обект – „1551/ПР, МС - Пътеки за рулиране и местостоянки за транспортни самолети - К.“. Следователно първоначалното предложение, което е одобрено от министъра на отбраната е за една обществена поръчка с предмет „Пътеки за рулиране и местостоянки за транспортни самолети - К.“. Видно от приложеното към административнонаказателната преписка изходно здание рег. № 400-2364/27.03.2020 г. за обект „Пътеки за рулиране и местостоянки за транспортни самолети - К.“ е предвидено да се проектира и изгради необходимата инфраструктура за осигуряване на двустранен достъп до ПИК, съхранение, и обслужване на летателни апарати от различен тип в частта от летището в управлението на В., както и на площадка за изграждане на мобилен хангар за обслужване на самолети и вертолети на военни въздухоплавателни средства с работни помещения и връзки към мрежите и съоръженията та техническата инфраструктура, да се изградят паркинг за самолетообслужваща техника и сграда за летателен и технически състав с паркинг и, и връзка с техническата инфраструктура на района, както и да се разшири площадката за излитане и кацане на вертолети и да се изгради рулева пътека до нея с връзка останалата инфраструктура.

С писмо рег. № 400-5372/07.07.2020 г. до главния директор на Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“ – МО командирът на В. предлага да се извършат промени в подпрограма 9.2.2 “Инвестиции за строителство и строителни услуги“, раздел „Централни плащания“ като за обект позиция №

94 „1551/ПР, МС - Пътеки за рулиране и местостоянки за транспортни самолети - К.“ да бъде променено наименованието с ново наименование „1551/ПР, МС - Пътеки за рулиране на транспортни самолети - К. и да бъде намалена стойността от 20 000 000 лева на 10 000 000 лева, от които 9 700 000 за СМР и ППР и 300 000 лева за консултантска услуга и да се включи нов обект с наименование „1551/ПР, МС – Местостоянка за транспортни самолети - К.“, параграф 52023 на стойност 10 000 000 лева, от които 9 700 000 за СМР и ППР и 300 000 лева за консултантска услуга. В писмото изрично е отбелязано, че финансовите средства ще се осигурят от позиция № 94 „1551/ПР, МС - Пътеки за рулиране и местостоянки за транспортни самолети - К.“. Като мотиви за направеното предложение в писмото се посочва постигане на оперативност при възлагане на проектирането и изграждането на обектите и технологична обвързаност на част от съоръженията планирани при реализацията на обект № 94 „1551/ПР, МС - Пътеки за рулиране и местостоянки за транспортни самолети - К.“ с други обекти на територията на летище К.. На основание горното писмо е последвала втора докладна записка с рег. № 20-40-13/24.08.2020 г., с която заместник- министърът на отбраната е уведомил министъра на отбраната, че във връзка с чл. 27, т. 6 от Устройствения правилник на МО и в изпълнение на заповед на министъра на отбраната № ОХ-1144/23.12.2019 г., от ГДИО е изготвен проект на ЕПСОССУ на МО за месец август 2020 г. по основни програми, като в т. 2.2 на докладна записка е посочено, че съгласно писмо с рег.№400-5372/07.07.2020 г. на командира на В. в проекта на ЕПСОССУ за месец август се извършват промени, а именно: 1. Да се промени наименованието на позиция 94 „1551/ПР, МС- Пътеки за рулиране и местостоянки за транспортни самолети - К.“ с ново наименование – „1551/ПР – Пътеки за рулиране за транспортни самолети - К.“, както и да се намали плановата стойност със сумата от 10 000 000, 00 лв.и общата планова стойност да стане 10 000 000, 00 лв., от които 9 700 000,00 лева за СМР и ППР и 300 000,00 лв.за консултантска услуга; 2. Да се включи нов обект „1551/МС- Местостоянка за транспортни самолети - К.“, на стойност 10 000 000,00 лв., от които 9 700 000, 00 лв. за СМР и ППР и 300 000,00 лв. за консултантска услуга, като финансовите средства следва да се осигурят от позиция 94 „1551/ПР, МС – Пътеки за рулиране на транспортни самолети - К.“.

От горните доказателства се установява, а и не се спори между страните, че първоначално одобрената поръчка с предмет „Пътеки за рулиране и местостоянки за транспортни самолети - К.“ е разделена на две обществени поръчки: едната с предмет „Пътеки за рулиране за транспортни самолети – К.“ и другата с предмет „Местостоянки за транспортни самолети – К.“. Установява се също така, че стойността на всяка една поръчка ще бъде в размер на 10 000 000,00 лв., от които 9 700 000, 00 лв. за СМР и ППР и 300 000,00 лв, които ще се осигурят от позиция 94 „1551/ПР, МС – Пътеки за рулиране на транспортни самолети - К.“ .

Видно от писмото рег. № 400-5372/07.07.2020 г. на командира на В. причината

за това ново предложение е постигане на оперативност при възлагане на проектирането и изграждането на обектите и технологична обвързаност на част от съоръженията планирани при реализацията на обект № 94 „1551/ПР, МС - Пътеки за рулиране и местостоянки за транспортни самолети - К.“ с други обекти на територията на летище К.. От така посоченото в писмото става ясно, че целта на промяната в наименованието и стойността на обществената поръчка е оперативност при възлагане на проектирането и изграждането на обектите, тоест бързина, което обстоятелство обаче не е сред законовите основания за разделяне на поръчката. Посочената технологична обвързаност на проекта с други обекти на територията на летище К. също не предполага разделяне на обектите, а напротив точно обратно. Не е основание за разделяне на поръчката и даденото обяснение от заместник-министъра на отбраната пред наказващия орган, а именно: че на летището се изпълнява и друг обект „1551 Доизграждане на Хангар и Техническа сграда и осигуряване на външно електрозахранване в поделение 32040-К.“, което от своя страна налагало необходимостта от съгласуване на проектирането и изпълнението на местостоянката с проекта на мобилния хангар. Това е така, тъй като от изходното задание за инвестиционно проектиране на обект „Пътеки за рулиране и местостоянки за транспортни самолети - К.“ в част „Пътна“ изрично е предвидено разширяване на съществуващата пътека за рулиране към обект „1551 Доизграждане на Хангар и Техническа сграда и осигуряване на външно електрозахранване в поделение 32040-К.“. Следователно и при първоначално обявената обществена поръчка това обстоятелство е взето предвид.

Неоснователно е възражението на кастора, изрично поддържано от него и пред касационната инстанция, че разделянето на поръчката е било продиктувано от дадени изрични указания от страна на В., както и че предложението е обсъдено на заседание на Програмния съвет, което обвързва министъра на отбраната. Обстоятелството че инициативата за включване в Единния списък на обектите за строителство на Министерство на отбраната и Българската армия на обект: „1551/ПР, МС- Пътеки за рулиране и местостоянки за транспортни самолети – К. и впоследствие за разделяне на два обекта, изхожда от командира на В., тъй като летището е в управлението на В., не задължава на министърът на отбраната да се съгласи с това предложение, тъй като същият в качеството си на възложител на обществени поръчки по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 4 ЗОП носи отговорност за спазване на правилото на чл. 21, ал. 15 ЗОП, като без значение е обстоятелството от колко дирекции е изработена и съгласувана самата документация. Поради това не са налице законови основания отговорността да се прехвърли на командира на В., тъй като той не е възложител на обществената поръчка, още по-малко на Програмния съвет. Според свидетелските показания на Е. П. – директор на ГД “Инфраструктура на отбраната“ и на А. В. – зам. министър на отбраната, и на които се позовава касаторът, Програмният съвет отговаря за планирането на средствата, приоритизиране на проектите по отношение на бюджета и осигуряване на

финансирането. В случая финансирането е планирано и осигурено с първоначалният проект на обекта, който е бил предмет на една обществена поръчка от същия Програмен съвет, което навежда на мисълта, че реалната цел на разделянето на обществената поръчка е да се намали нейния стойностен праг, което от своя страна да даде възможност за друг ред за възлагане. Наред с това по делото не е представено цитираното в касационната жалба решение на Програмния съвет, поради което и съдът не може да прецени, доколкото същото съдържа обосновани доводи и съображения, за разделянето на поръчката. Единствените съображения както по-горе се посочи са изложени в писмо рег. № 400-5372/07.07.2020 г. на командира на В..

Съгласно разпоредбата на чл. 33, ал. 7 ЗОВС министърът на отбраната със своя заповед определя състава на Програмен съвет, Съвет по отбранителни способности и Съвет по въоръженията и приема правилници за тяхната дейност. Тези органи и в частност Програмният съвет подпомагат министъра на отбраната и противно на възражението на касатора, техните предложения не обвързват министъра при вземане на решението относно разделянето на процесната обществена поръчка. Министърът на отбраната в качеството си на възложител на обществени поръчки по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 4 ЗОП пряко отговаря на спазването на законовите разпоредби на ЗОП и конкретно за правилното прогнозиране, планиране, провеждане, приключване и отчитане за резултатите от обществените поръчки, освен в случаите когато същият е делегирал правомощията си на длъжностни лица по реда на чл. 7 ЗОП, какъвто не е настоящия случай.

Съгласно чл. 21, ал. 15 ЗОП не се допуска разделяне на обществена поръчка на части, с което се прилага ред за възлагане за по-ниски стойности, освен в случаите по ал. 6. За да е изпълнен фактическият състав на нарушението по чл. 21, ал. 15 ЗОП е необходимо осъществяването на следните кумулативни предпоставки: 1. да са възложени две или повече поръчки в рамките на 12 месеца; 2. тези поръчки да са със сходен или идентичен предмет; 3. към момента на стартиране на дейностите по възлагане на първата поръчка възложителят да е наясно, че в рамките на 12 месеца ще трябва да възложи и други поръчки със същия или със сходен предмет; 4. към същия този момент възложителят да е запознат с обстоятелството, че общата стойност на поръчките би била основание за преминаване към друг ред за възлагане, приложим към по-високите стойности на поръчките, както и че стойността на поръчките поотделно дава възможност за възлагане по реда на по-ниски стойности. По първия елемент от нарушението няма спор, доколкото обществената поръчка е одобрена и разделена в рамките на една година. Съдът намира за установен и вторият елемент на нарушението - налице е съставомерно сходство в предмета на двете обществени поръчки. От предоставеното по делото задание за проектиране на първия обект: „1551/ ПР – Пътеки за рулиране на транспортни самолети - К.“ се установява, че целта на проекта е да се проектира и изгради необходимата инфраструктура за

осигуряване на двустранен достъп до ПИК за рулиране на летателни апарати от различен тип в частта от летището в управлението на В., както и връзка на площадката за вертолети пред новоизграждащия се хангар за вертолети чрез пътека за рулиране с останалата част на района.

Видно от заданието на проектиране на втория обект „1551/МС – Местостоянки за транспортни самолети - К.“ целта на инвестиционния проект е необходимата инфраструктура за осигуряване на площадки съхранение и, обслужване и оперативно използване на летателни апарати от различен тип в частта на летището в управлението на В., площадка за изграждане на мобилен хангар за обслужване на самолети и вертолети по проект „Изграждане на хангари за поддръжка на и съхранение на военни въздухоплавателни средства с работни помещения и връзки към мрежите и съоръженията та техническата инфраструктура, паркинг за самолетообслужваща техника, сграда за летателен и технически състав с паркинг и, и връзка с техническата инфраструктура на района, ремонт на съществуващия път, разширяване на площадката за излитане и кацане на вертолети със свързващата я рулева пътека до нея с връзка останалата инфраструктура, както и бетонова площадка за боеприпаси. От съдържанието на заданията се установява, че обектите предмет на двете поръчки са свързани помежду си, доколкото пътеките за рулиране, предмет на проект „Пътеки за рулиране за транспортни самолети – К.“, следва да бъдат ситуирани съгласно обща схема Приложение 2, в която са включени и обектите по към заданието на проект „Местостоянка за транспортни самолети - К.“. Следователно не могат да се приемат за основателни доводите в касационната жалба, че разделянето на поръчката е станало поради такива особености и затруднения при изпълнението на обекта, което да предполага непременно разделянето му на два отделни обекта. Налице е възлагане на две обществени поръчки със сходен предмет, тъй като видно от заданията и двете процедури целят задоволяване на едни и същи нужди, а именно ремонт строително – монтажни работи на летище „К.“. В този смисъл, твърдението на касатора, че конкретните обществени поръчки са обусловени от различните потребности на възложителя е неоснователно и не се подкрепя от доказателствата по делото. Съпоставката на даденото в заданията за двете поръчки описание сочи, че дейностите по тях съставляват сходни строително-монтажни работи, които се вписват в дефиницията на § 5, т. 40 от ДР на ЗУТ, според която "Строителни и монтажни" са работите, чрез които строежите се изграждат, ремонтират, реконструират, преустройват, поддържат или възстановяват. В конкретния случай и по двете поръчки се възлагат дейности по реконструкция и преустройство на съществуваща инфраструктура летище К..

Налице са и останалите предпоставки от фактическия състав на нарушението, тъй като от доказателствата по делото се установява, че възложителят на обществената поръчка-министърът на отбраната е бил наясно още в самото начало за възникналата необходимост за изграждане на инфраструктурата в частта от летището: за осигуряване на двустранен път до ПИК, стоянка за

съхранение и обслужване на летателни апарати от различен тип, осигуряване на площадка за изграждане на мобилен хангар за обслужване на самолети и вертолети по проект „Изграждане на хангари за поддръжка и съхранение на военни и въздухоплавателни средства“, паркинг за самолетообслужваща техника и сграда за летателен и технически състав. Също така е бил уведомен и за предвидената и осигурена общата стойност за реализиране на проекта в размер на 20 000 000 лева, която предполага възлагане по ред за по-високи стойности, както и че в резултат на разделянето му две обществени поръчки стойността на всяка една от тях става в размер 10 000 000 лева, от които 9 700 000, 00 лв. за СМР и 300 000,00 лв. за консултантска услуга. Горните по-ниски стойности на обществените поръчки пък от своя страна дават възможност на възложителя да възложи поръчките по ред за по-ниски стойности, като в случая това е станало чрез директното възлагане на двама изпълнители. Следователно налице и третият елемент от нарушението.

Целта на забраната на чл. 21, ал. 15 ЗОП е да не се използва разделянето на поръчката за възлагане по ред на по-ниски стойности, тъй като по този се нарушават принципите, залегнали в ЗОП за равнопоставеност и недопускане на дискриминация, свободна конкуренция, пропорционалност, публичност и прозрачност. Водещият фактор в случая обществената поръчка за конкретния обект да е една, а не две отделни обществени поръчки, е установената по делото идентичност и сходството на възлаганите строително-ремонтни дейности. Разделянето и съответно възлагането на две поръчки за обект със сходен или еднакъв предмет, имащо за цел прилагането на по-лек процедурен ред, съставлява нарушение по смисъла на чл. 21, ал. 15 ЗОП, като без значение е обстоятелството, че в случая страни по сключените два договора са две различни дружества.

По изложените съображения настоящият касационен състав намира, че не са налице релевираните в касационната жалба касационни основания за отмяната на обжалваното решение, поради което и на основание чл. 221, ал. 2 АПК същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на процесуалния представител на юрк. Я., съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, Административен съд София – град, XXVIII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1382 от 20.03.2024г. по НАХД № 5850/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 130-ти състав.

ОСЪЖДА К. Д. К. да заплати на Агенция за държавна финансова инспекция сумата от 80(осемдесет) лева, представляващи разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.